

ΕΘΝΙΚΟΣ ΔΡΥΜΟΣ
ΠΑΡΝΗΘΑΣ

Η Πάρνηθα είναι το υψηλότερο από τα βουνά που περικλείουν το λεκανοπέδιο της Αττικής. Καταλαμβάνει μια μεγάλη έκταση, στην οποία περιλαμβάνονται δεκάδες κορυφές, χαράδρες, ρεματιές και οροπέδια. Το 1961 ο μεγαλύτερος όγκος του βουνού ανακηρύχτηκε Εθνικός Δρυμός. Ο Δρυμός αποτελείται από τον πυρήνα, που καταλαμβάνει τον κεντρικό όγκο του βουνού (έκταση 38.000 στρ. περίπου) και την περιφερειακή ζώνη (έκταση 220.000 στρ. περίπου). Το μεγαλύτερο μέρος του πυρήνα (90%) καλύπτεται από Κεφαλληνιακή Ελάτη (*Abies cephalonica*), ενώ η περιφερειακή ζώνη καλύπτεται ως επί το πλείστον από υψηλά δάση Χαλεπίου Πεύκης.

Μορφολογία

Ένα ενδιαφέρον χαρακτηριστικό της Πάρνηθας είναι η μεγάλη ποικιλομορφία της. Από ανατολή σε δύση απλώνονται μακριές κορυφογραμμές που σχηματίζουν 16 κορυφές με υψόμετρο άνω των 1.000 μ, ενώ η υψηλότερη κορυφή είναι η Καραβόλα (1.413 μ).

Γεωλογία

Η Πάρνηθα αποτελείται από ιζηματογενή πετρώματα που σχηματίστηκαν περίπου 570-1 εκατομμύρια χρόνια πριν από την εποχή μας. Τα κυριότερα από αυτά είναι σχιστόλιθοι και ασβεστόλιθοι. Οι σχιστόλιθοι γενικά παρατηρούνται στις χαράδρες και στις κοιλάδες του βουνού και οι ασβεστόλιθοι στις κορυφές του, ενώ εμφανίζεται και λίγος φλύσχος.

Υδρολογία

Η διάταξη των πετρωμάτων στην Πάρνηθα ευνοεί τη δημιουργία πολλών πηγών. Στα σημεία όπου συναντώνται ο ασβεστόλιθος (αφήνει το νερό να περνά από μέσα του) με τον σχιστόλιθο (δεν επιτρέπει στο νερό να περάσει), το νερό βγαίνει στην επιφάνεια με τη μορφή πηγής. Στην Πάρνηθα έχουν καταγραφεί 45 πηγές συνεχούς ροής, ενώ πολύ γνωστή είναι η πηγή της Κιθάρας, που τροφοδοτούσε από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα το Αδριάνειο υδραγωγείο, το οποίο περνώντας κάτω από τον Κηφισό, μεταφέρει το νερό της Πάρνηθας στη δεξαμενή του Κολωνακίου. Άλλες γνωστές πηγές είναι της Αγ. Τριάδας, της Μόλας, της Σκίπιζας και της Κορομηλιάς.

Ποταμοί με συνεχή ροή δεν υπάρχουν στο βουνό, αλλά υπάρχουν πολλά εποχιακά ρέματα, το νερό των οποίων είναι διαυγές, γιατί η Πάρνηθα σκεπάζεται με βλάστηση που προστατεύει το έδαφος από τη διάβρωση. Τα κυριότερα ρέματα είναι της Αγ. Τριάδας, της Χούνης, της Μόλας, του Κελάδωνα, του Αγ. Γεωργίου και το Μαυρόρεμα.

Σπήλαια και βάραθρα

Στην Πάρνηθα υπάρχουν επίσης αρκετά σπήλαια και βάραθρα, ιδιαίτερα στη δυτική και νοτιοδυτική πλευρά της, όπου επικρατεί ο ασβεστόλιθος. Το πιο γνωστό σπήλαιο είναι του Πανός, το οποίο πήρε το όνομά του από τη λατρεία του θεού Πάνα και των Νυμφών. Βρίσκεται σε υψόμετρο 620 μ, στο βόρειο άκρο του φαραγγιού του Κελάδωνα.

Τα ωραιότερα βάραθρα είναι του Κεραμιδίου (βάθος 27 μ), τα δύο βάραθρα στο Ταμίλθι (το καθένα βάθους 35 μ), το βάραθρο της Γκούρας (βάθος 20 μ) και τα σπηλαιοβάραθρα της Δεκέλειας (κατακόρυφο βάθος 20 μ, δύο θάλαμοι) και του Νταβέλη (κατακόρυφο βάθος 8 μ, σπήλαιο 200 τ.μ.).

Κλίμα

Το κλίμα στον Εθνικό Δρυμό Πάρνηθας διαφέρει αισθητά από το αντίστοιχο της Αττικής. Οι διαφορές οφείλονται στο μεγαλύτερο υψόμετρο και στη θέση της Πάρνηθας σε σχέση με τους επικρατούντες ανέμους. Η θερμοκρασία στα ορεινά της Πάρνηθας είναι 2-6°C μικρότερη από την αντίστοιχη θερμοκρασία στα χαμηλά. Οι βροχοπτώσεις είναι διπλάσιες στην ανώτερη ζώνη του βουνού, ενώ ο παγετός και η ομίχλη είναι συχνά φαινόμενα στο βουνό, φθινόπωρο και χειμώνα.

Πρόσβαση

Η Πάρνηθα απέχει μόλις 30 χλμ. από το κέντρο της Αθήνας και προσεγγίζεται εύκολα από τα νότια και τα δυτικά. Από τα νότια, ασφαλτοστρωμένος δρόμος ανεβαίνει από τους πρόποδες της Πάρνηθας (θέση τελεφερίκ) ως την Αγ. Τριάδα (υψόμετρο 1.020 μ), όπου συναντά τον μήκους 16 χλμ. - κλειστό για τα αυτοκίνητα - περιφερειακό δρόμο στον πυρήνα του Εθνικού Δρυμού. Από τα δυτικά, ασφαλτοστρωμένος δρόμος ανεβαίνει από τον οικισμό Φυλή ως την πηγή Φυλής (17 χλμ.), όπου ξεκινά δασικός δρόμος ως την Αγ. Τριάδα.

ΤΕΛΟΣ

ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
ΒΑΡΔΑΚΩΣΤΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ